

[Svend Haugaard.]

ligere haft et direkte tilskud pr. elev plus et grundtilskud, som var omvendt proportionalt med skolens størrelse og altså var af størst værdi for den lille skole. Man har været i stand til så at klare sig med ret små elevtilskud, fordi man har udvist ikke blot sparsommelighed, men den yderste sparsommelighed over for de løbende udgifter. Nu skal man som andre have 85 pct. s dækning, uanset om udgifterne er store eller små, og det vil sige, at selv om man udviser endnu mere sparsommelighed, hvad næppe er muligt, vil man ikke være i stand til på nogen måde at dække de 15 pct. ind herigennem.

Jeg har bemærket, at ministeren er opmærksom på dette spørgsmål, og det glæder mig, for man skulle jo nødigt straffe de sparsommelige. Jeg vil ikke lægge mig fast på nogen bestemt ordning, men jeg føler mig ikke helt sikker på, at det, der antydes, er tilstrækkeligt. Jeg mener, at det er noget, som ubetinget må klares på en tilfredsstillende måde.

Som helhed synes jeg, det er et godt og værdifuldt lovforslag. Der må naturligvis komme mere efter, som det er nævnt vedrørende elevtilskud osv., men lovforslaget kan give en velfortjent støtte til et værdifuldt skolearbejde — en støtte, som ikke alene kan bevirke, at skolens ledere og ikke mindst deres koner ikke absolut skal slides op i løbet af få år, men også åbne en mulighed for, at skolerne som helhed bliver bedre udbygget og kan give en vis nedsættelse i skolebetalingen og dermed få stigende tilslutning fra elever.

Vi kan fra det radikale venstres side give tilsagn om en meget velvillig behandling. Vi er klar over, at der bliver mange enkeltheder, vi skal se på i udvalget, men som helhed er vi absolut positivt indstillet.

Poul Dam: Det er nok nødvendigt at begynde med at sige, at fordi der er enkelte punkter, jeg ikke omtaler, betyder det ikke, at jeg er enig i dem, og hvis der er ting, tidligere ordførere har sagt, som jeg ikke gentager, behøver det heller ikke nødvendigvis at betyde, at jeg ikke er enig i de synspunkter, der er fremført på en række punkter.

Loven skal jo træde i kraft den 1. august. Jeg tror, at ministeren må erkende efter at have hørt de foregående ordførere — jeg kan sige det med så meget større sikkerhed, fordi jeg jo ved, hvad jeg selv vil sige; det ved ministeren ikke endnu — at det bliver ganske overordentlig svært at få lovforslaget færdigt, hvis det skal gennemarbejdes nogenlunde grundigt også i folketinget. Jeg er klar over, at der er udført et meget stort og omhyggeligt arbejde med det i ministeriet og direktoratet, men det er vel også meningen, at folketinget skal have mulighed for at vide nøjagtigt, hvad det egentlig er, vi vedtager, og det gør vi knap nok i øjeblikket.

Dertil kan man sige, at det er lidt vanskeligt at tage stilling til, at den skal træde i kraft den 1. august, når der ikke foreligger noget som helst om overgangsordninger. Vi ved ikke noget om, hvordan man skal dele regnskabsåret, hvordan man skal klare problemerne med hensyn til tilskud for den første del eller for den anden del af året. Vi ved ikke, hvilke nærmere betingelser der vil blive stillet til skolerne, og det vil sige, at man ikke kan disponere. Datoen 1. august vil f. eks. for højskolels vedkommende berøre de kursus, som man regner for vinterkursus, og for hvilke vi for længst skulle have været i stand til at fastsætte elevbetalingen. Det har vi ikke kunnet gøre; vi må give eleverne en sludder for en sladder om, at hvis folketinget er meget velvilligt, bliver betalingen sat så meget ned; hvis det er mindre velvilligt, får vi et andet tal, og hvis det ikke er spor velvilligt, skal den sættes op væsentligt.

For resten er der nogle ting indimellem, der synes at antyde, at vi skal til at disponere på en anden måde på en række områder, at skolerne ikke bare kan fortsætte med at disponere efter det hidtidige mønster. Der er visse problemer med hensyn til læreransættelser og lærerlønninger, som jeg har en fornemmelse af ligger bag ved dette lovforslag. Det står her ikke, men jeg har en fornemmelse af, at det ligger bag ved det, og jeg vil gøre opmærksom på, at der er grænser for, hvor hurtigt man kan komme af med folk, og der er grænser for, hvor hurtigt man kan ændre folks arbejdsvilkår. Der er en række grunde til, at det er yderst betænkeligt at foretage en forandring med så